

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CVI.

Vydána dne 17. září 1920.

Obsah: (Čís. 514. a 515.) 514. Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 19. března 1920, č. 194 Sb. z. a n., o úpravě přejímání vojenských gázistů bývalé rakousko-uherské, rakouské a uherské branné moci do branné moci republiky Československé a o úpravě zaopatřovacích nároků bývalých vojenských gázistů, kteří se na československém národě provinili. — 515. Vyhláška, kterou se upravují úroková sazba a příplatky úrokové v úvěrové akci pro živnostníky válkou poškozené v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Čís. 514.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920,

kterým se provádí zákon ze dne 19. března 1920, č. 194 Sb. z. a n., o úpravě přejímání vojenských gázistů bývalé rakousko-uherské, rakouské a uherské branné moci do branné moci republiky Československé a o úpravě zaopatřovacích nároků bývalých vojenských gázistů, kteří se na československém národě provinili.

Oddíl I.

Přejímání.

§ 1.

(1) Ministerstvo národní obrany přejímá bývalé rakousko-uherské, rakouské a uherské vojenské gázisty do československého vojska jako vojenské gázisty podle vlastního uvážení po slyšení poradních sborů dále uvedených.

(2) Přejímání do československého vojska jako vojenské gázisty lze z osob uvedených v odstavci (1) pouze ty, kteréž podaly v předepsané lhůtě přihlášku podle výnosů vydaných ministerstvem národní obrany.

(3) O přihláškách vojenských gázistů majících domovské právo na území, jež bylo mírovými smlouvami k Československé republice inkorporováno, vydány budou ministerstvem národní obrany předpisy zvláštní.

§ 2.

(1) Přihlášky budtež prozkoumány zvláštním poradním sborem ministra národní obrany, nazvaným „Osobní a stížnostní komise“.

(2) Tato komise skládá se z předsedy, místo předsedy a 18 členů, všechny funkcionáře usta-

novuje ministr národní obrany. Komise pracuje v senátech, lichž složení určuje jednací řád.

(3) Osobní a stížnostní komise jest povinna vykonati šetření o mravní hodnotě a státní spolehlivosti uchazečově a zjistiti zejména, zda žadatel vzhledem k své minulosti politické i vojenské, jakož i ke svým vlastnostem mravním vyhovuje požadavkům kladeným na československé vojenské gázisty, čili zda žadatel jest hoden, aby byl převzat do československého vojska jako vojenský gázista.

(4) Běží-li o osoby, které podaly přihlášku o převzetí do československého vojska jako vojenští gázisté z povolání v činné službě, a je-li osobní a stížnostní komise po vykonaném šetření toho náhledu, že přihlášku tuto lze vyříditi kladně, učiní příslušný návrh, jež předloží ministerstvu národní obrany. O tomto návrhu rozhoduje ministr národní obrany po slyšení příslušného osobního oddělení ministerstva národní obrany. Došla-li však komise po vykonaném šetření k závěru, že by přihláška žadatele měla býti buď vůbec zamítnuta, neb že by žadatel měl býti přijat pouze do stavu ve výslužbě, postoupí spisy s příslušným návrhem revisní komisi (§ 3) k přezkoumání.

(5) Hlásí-li se bývalí vojenští gázisté, aby byli převzati do československého vojska jako vojenští gázisté neaktivního stavu a lze-li jejich přihláškám po vykonaném šetření vyhověti, učiní osobní a stížnostní komise ministerstvu národní obrany příslušný návrh. Mní-li, že by se měla přihláška zamítnouti, postoupí spisy revisní komisi k přezkoumání.

(6) U osob, které se hlásí o převzetí do československého vojska jako gázisté ve výslužbě, zkoumá osobní a stížnostní komise, je-li žadatel hoden, aby mu byla v československém vojsku uznána hodnost vojenského gázisty ve výslužbě. V kladném případě postoupí s vyjádřením spisů

příslušnému oddělení ministerstva národní obrany, které spisy přezkoumá a postoupí je meziministerskému poradnímu sboru v § 9 uvedenému k projednání zaopatřovacích nároků; v záporném případě postoupí spisy revisní komisi, aby je přezkoumala.

(¹) O rozhodnutí ministerstva národní obrany dejtež příslušná kmenová tělesa žadatelům v případech uvedených v odstavci (⁴) a (⁵) písemně vědět.

§ 3.

(1) Revisní komise jest rovněž poradním sborem ministra národní obrany. Členy jejími jsou: generální inspektor československého vojska jakožto předseda, jeden zástupce branného výboru sněmovny poslanecké, jeden zástupce branného výboru senátu a pět československých vojenských gážistů, z nichž tři musí býti příslušníky bývalého československého zahraničního (legionářského) vojska. Náhradníky jsou: jeden zástupce branného výboru sněmovny poslanecké a jeden zástupce branného výboru senátu a tři českoslovenští vojenští gážisté, z nichž dva musí býti příslušníky bývalého československého zahraničního (legionářského) vojska. Členy i náhradníky revisní komise — vyjma předsedu a zástupce branných výborů — imenuje ministr národní obrany.

(2) Úkolem revisní komise jest prozkoumávat přihlášky projednané osobní a stížnostní komisí v případech uvedených v § 2, odst. (⁴) a (⁵), a podávat ministerstvu národní obrany návrh na vyhovění žádosti neb zamítnutí, eventuálně — jde-li o gážistu z povolání, který se hlásí do činné služby — na přijetí pouze do stavu ve výslužbě. O návrhu tomto rozhoduje ministr národní obrany po slyšení příslušného osobního oddělení ministerstva národní obrany. V případech § 2, odst. (⁶), postoupí revisní komise spisy s vyjádřením příslušnému oddělení ministerstva národní obrany, které spisy přezkoumá a zašle je meziministerskému sboru poradnímu, aby projednal zaopatřovací nároky.

(3) O rozhodnutí ministerstva národní obrany budiž žadatel písemně zpraven příslušným kmenovým tělesem, a nebude-li žádosti za převzetí vyhověno, budiž uvědoměn, že činí-li nároky na zaopatřovací požitky (odbytné), musí podati do 60 dnů ode dne po tomto oznámení žádost za poskytnutí těchto požitků podle zákona ze dne 19. března 1920, č. 194 Sb. z. a n.

§ 4.

Převod do branného poměru podle nového branného zákona u vojenských gážistů, již byli do československého vojska podle předchozích odstavců převzati, upravuje nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. července

1920, č. 470 Sb. z. a n., jež ustanovuje též, jak naložiti s gážisty do československého vojska nepřevzatými.

§ 5.

Způsob jednání osobní a stížnostní komise, jakož i revisní komise upravují zvláštní jednací řády, podléhající schválení ministra národní obrany.

§ 6.

(1) Přihlášky, jež byly až do dne působnosti tohoto nařízení definitivně vyřízeny rozhodnutím ministerstva národní obrany, nebudtež poznovu podle předpisů tohoto nařízení projednávány; osoby, o jejichž přihláškách bylo kladně rozhodnuto, platí za převzaté.

(2) Vojenské osoby z povolání, jež nebyly do činné služby československého vojska jako gážisté převzaty, mají právo podati žádost za poskytnutí odbytného, resp. zaopatřovacích požitků podle zákona ze dne 19. března 1920, č. 194 Sb. z. a n., do 60 dnů po vydání tohoto nařízení. Žadosti tyto budtež přezkoumány a předloženy příslušným oddělením ministerstva národní obrany meziministerskému poradnímu sboru uvedenému v § 9, který je projedná.

§ 7.

Vyskytnou-li se dodatečně námitky proti vojenským gážistům do československého vojska již převzatým, jest příslušným k projednání disciplinární výbor s výjimkou § 23.

§ 8.

O vojenských gážistech, kteří byli podle tohoto oddílu do československého vojska jako gážisté převzati, budiž sestavován sumární výkaz a měsíčně meziministerskému poradnímu sboru zasílán.

Oddíl II.

Odbytné a zaopatřovací požitky.

§ 9.

(1) O tom, zda jednotlivcům přísluší nárok na odbytné nebo zaopatřovací požitky podle zákona ze dne 19. března 1920, č. 194 Sb. z. a n., rozhoduje ministerstvo národní obrany po slyšení meziministerského poradního sboru.

(2) Členy jeho jsou:

- a) zástupce ministerstva národní obrany, jmenovaný ministrem národní obrany,
- b) zástupce osobní a stížnostní komise, jmenovaný na návrh jejího předsedy ministrem národní obrany,
- c) zástupce revisní komise, jmenovaný na návrh předsedy ministrem národní obrany,

- d) zástupce kanceláře československých legií, jmenovaný na návrh přednosty této kanceláře ministrem národní obrany,
- e) zástupce ministerstva vnitra, jmenovaný ministrem vnitra,
- f) zástupce ministerstva financí, jmenovaný ministrem financí.

(³) Funkce členů uvedeného sboru trvá až do odvolání. Vedle toho budiž stejným způsobem jmenováno po jednom náhradníku, jenž nastupuje na místo zaneprázdněného člena sboru.

(⁴) Vedle uvedených členů zasedá v meziministerském poradním sboru zástupce zaopatřovacího oddělení ministerstva národní obrany s hlasem poradním.

(⁵) Sboru předsedá zástupce ministerstva národní obrany.

§ 10.

(¹) Meziministerský poradní sbor jedná:

- a) o žádostech za poskytnutí zaopatřovacích požitků (odbytného) bývalým vojenským gážístům z povolání nepřevzatým do činné služby,
- b) o zaopatřovacích požitcích vojenských gážístů, jimž byly zaopatřovací požitky již bývalým státem rakouským, uherským neb rakousko-uherským poskytnuty (vojenských gážístů ve výslužbě),
- c) o zaopatřovacích požitcích osob pozůstalých po osobách uvedených pod a) a b),
- d) o zaopatření (odbytném) gážístů propuštěných z činné služby podle § 3 zákona, jakož i o požitcích jejich pozůstalých,
- e) o případech § 4, resp. § 6 zákona,
- f) o případech § 7 zákona (mimořádný, poměry neodůvodněný postup za války).

(²) Meziministerský poradní sbor jedná podle vlastního jednacího řádu, na němž se sám usnese. Usnesení svá jest povinen předložit jako návrhy, o nichž rozhodnutí přísluší ministru národní obrany.

A. Zaopatřovací požitky (odbytné) vojenských gážístů z povolání, nepřevzatých do činné služby.

§ 11.

(¹) Vojenští gážísté z povolání bývalé rakousko-uherské, rakouské a uherské branné moci, kteří nebyli převzati do činné služby v československém vojsku a činí nárok na zaopatřovací požitky (odbytné), jsou povinni podat zvláštní žádost za poskytnutí odbytného, resp. zaopatřovacích požitků. Žádost jest podati služebním postupem.

(²) V ní dlužno uvést:

- a) kam žadatel příslušel domovským právem dne 1. ledna 1910 a jaká změna stala se v jeho domovském právu po tomto dni. Potřebné úřední doklady k žádosti buďtež připojeny spolu i s čestným prohlášením žadatelovým, že údaje jeho o domovské příslušnosti jsou správné, že po převratu nezískal žádné cizí státní příslušnosti a že také nepodal přihlášky k nabytí takové státní příslušnosti cizími zákony předepsané;
- b) počátek a dobu skutečné činné služby v bývalé branné moci rakouské, uherské neb rakousko-uherské, poslední hodnost, jakož i místo a velitelství svého posledního služebního přidělení;
- c) nynější občanské povolání.

§ 12.

(¹) Nárok na poskytnutí zaopatřovacích požitků (odbytného) podle § 2 zákona přísluší především gážístům do činné služby nepřevzatým, kteří nejpozději dne 1. ledna 1910 získali a od té doby nepřetržitě měli v některé obci republiky Československé domovské právo, pokud vyhovují ustanovením dále uvedeným.

(²) Nabyli-li vojenský gážísta z povolání, do činné služby nepřevzatý, domovského práva v území československého státu teprve po 1. lednu 1910 (v době od 1. ledna 1910 do 28. října 1918), přísluší mu nárok na odbytné nebo zaopatřovací požitky jen tehdy, bude-li jeho československé státní občanství uznáno, a to na zvláštní žádost podanou do propadlé lhůty ministerstvu vnitra. Za konečný termín této lhůty stanoví se konečný termín lhůty, která bude stanovena prováděcím nařízením k § 9 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 236 Sb. z. a n. O takovýchto žádostech za uznání československé státní příslušnosti vojenských osob přísluší rozhodovati ministerstvu vnitra v dohodě s ministerstvem národní obrany. Až do rozhodnutí o žádosti, pokud se týče do uplynutí lhůty propadlé, nakládá se s osobami takovými podle § 9 ústavního zákona uvedeného v tomto odstavci jako se státními občany Československé republiky, zaopatřovací požitky buďtež jim prozatím vypláceny. Odbytné lze však jim vyplatiti teprve tehdy, až bude jejich československá státní příslušnost výslovně podle ustanovení předchozího odstavce uznána. Nebude-li československé státní občanství těmto osobám přiznáno, neb nepodají-li žádosti ve zmíněné propadlé lhůtě, jest s nimi naložiti jako s cizinci.

(³) Ti, kdož nabyli československého státního občanství opci, nemají nároků uvedených v § 2 zákona.

(⁴) Zaopatřovací požitky (odbytné) podle zákona z 19. března 1920, č. 194 Sb. z. a n., mohou býti poskytnuty ve výjimečných případech též osobám, jimž bylo československé státní občanství po 28. říjnu 1918 v dohodě s ministerstvem národní obrany a financí před proběhnutím lhůty uvedené v odst. (²) výslovně uděleno.

§ 13.

(¹) Odbytné ve výši jednorroční gáže tak, jak mu příslušela dne 28. října 1918, poskytne se vojenskému gážistovi z povolání, nepřevzatému do činné služby, jestliže jeho skutečná služební doba v bývalé branné moci nepřesahuje 5 let.

(²) Sloužil-li žadatel v bývalé branné moci více než 5, ale méně než 10 let, poskytne se mu odbytné ve výši dvojnásobné roční gáže, jak mu příslušela 28. října 1918.

(³) Nároku na odbytné nemají, kdož je v jakékoliv formě a od kohokoliv již dostali. Také ti, jimž bylo odbytné vyplaceno likvidačními úřady rakouskými, uherskými neb německo-rakouskými, nemají nároku na odbytné. Nemá-li žadatel potřebných úředních průkazů, že odbytné dosud nedostal, musí připojit příslušné čestné prohlášení.

(⁴) Odbytné nebudiž vypláceno najednou, nýbrž v měsíčních částkách; na odůvodněnou žádost může však býti povolena výplata plné částky najednou. Osoby, jimž bylo odbytné uděleno, jsou povinny věnovati se přípravě k vykonávání civilního zaměstnání.

(⁵) Vojenským lékařům z povolání, nepřevzatým do naší branné moci, kterým byly bývalou vojenskou správou jejich studijní výlohy uhrazeny, budiž poskytnuto odbytné v odstavci (²) uvedené pouze tehdy, jestliže si skutečně odsloužili nejméně sedmiletou činnou službu podle převzatého závazku.

(⁶) Vojenským gážistům, jimž byly přiznány zaopatřovací požitky podle celé započítatelné služební doby, kteří však podle předchozích ustanovení mají pouze nárok na odbytné, budiž další výplata zaopatřovacích požitků ihned zastavena; vyplacené zaopatřovací požitky budiž započítány do odbytného.

§ 14.

(¹) Slouží-li vojenský gážista z povolání, nepřevzatý do činné služby, skutečně nejméně 10 let, budiž mu poskytnuty zaopatřovací požitky, a to podle vojenských zaopatřovacích zákonů a nařízení platných dne 28. října 1918 v bývalém státě rakousko-uherském, nejvýše však ve výši nejvyššího platového stupně VI. hodnostní třídy, aniž musí prokazovati nezpůsobilost k dalšímu konání činné služby.

(²) Osoby uvedené v předešlém odstavci mohou žádati, aby jim bylo místo zaopatřovacích požitků poskytnuto odbytné ve výši dvojnásobné roční gáže, jakou měly dne 28. října 1918.

(³) Vojenským gážistům z povolání vyšší hodnostní třídy než VI., kteří nebyli převzati do činné služby v československém vojsku, budiž vyplacena od 1. června 1920 snížená pense (ve výši nejvyšší platové stupnice VI. hodnostní třídy).

§ 15.

S vojenskými gážisty z povolání, o nichž došla osobní a stížnostní komise, jakož i revizní komise přesvědčení, že by měli býti přijati pouze do stavu vojenských gážistů ve výslužbě [§ 2, odst. (⁴), § 3, odst. (²)], budiž naloženo podle předchozích ustanovení. Pro výměru zaopatřovacích požitků jsou i v tomto případě rozhodny zaopatřovací zákony a nařízení platné dne 28. října 1918, třeba že dotčené osoby fakticky po tomto dni konaly službu činnou v československém vojsku. Trvala-li však tato činná služba v československém vojsku alespoň jeden rok nebo utrpěly-li dotčené osoby při výkonu vojenské služby v československém vojsku zranění, po případě získaly-li si zvláštních zásluh v boji Československé republiky prokázaných, vyměří se pense podle zákonů a nařízení platných v době jejich přeložení do neaktivity.

B. Zaopatřovací požitky vojenských gážistů ve výslužbě bývalé rakouské, uherské neb rakousko-uherské armády.

§ 16.

(¹) Vojenským gážistům bývalé rakousko-uherské, rakouské neb uherské armády, daným do výslužby již před 28. říjnem 1918, kteří podali přihlášku do československého vojska jako vojenští gážisté ve výslužbě, budiž poskytnuty zaopatřovací požitky, nejvýše však ve výši VI. hodnostní třídy podle zaopatřovacích zákonů platných dne 28. října 1918 bez rozdílu, ať byli označeni podle ustanovení §§ 2 (⁶) a 3 (²) za hodny, aby byla v československém vojsku uznána jejich hodnost vojenského gážisty ve výslužbě čili nic; podmínkou však jest, aby byly splněny všechny předpoklady dále uvedené a aby tu nebylo vylučujících důvodů § 4 zákona. Osobám, které byly označeny osobní a stížnostní komisí, resp. revizní komisí za hodny hodnosti československých gážistů ve výslužbě, budiž spolu s oznámením o uznání nároku na zaopatřovací požitky od Československé republiky příslušným evidenčním úřadem dáno na vědomí, že byly převzaty do československého vojska jakožto vojenští gážisté ve výslužbě. Ostatním budiž oznámeno, že jsou

prostými vojenskými pensisty bez jakékoliv vojenské hodnosti v československém vojskě.

(²) Zaopatřovací požitky (nejvýše však ve výši VI. hodnostní třídy) poskytnuty buďtež na žádost podle vojenských zaopatřovacích zákonů a předpisů platných dne 28. října 1918 též vojenským gážistům bývalé rakouské, uherské neb rakousko-uherské armády ve výslužbě, kteří nepodali přihlášky za přijetí do československého vojska, pokud jim požitky tyto byly již přiznány bývalým státem rakouským, uherským neb rakousko-uherským a pokud jsou splněny podmínky uvedené v dalším odstavci. Nařízením ministerstva národní obrany bude stanoveno, jak dlužno žádost tuto instruovati.

(³) Zaopatřovací požitky buďtež poskytovány osobám uvedeným v předchozích dvou odstavcích jen tehdy,

a) prokáží-li, že nejpозději dne 1. ledna 1910 získaly a od té doby nepřetržitě měly domovské právo v území někdejšího mocnářství rakousko-uherského, jež náleží nyní Československé republice; osobám, které nabyly domovské příslušnosti v některé obci našeho státu teprve po 1. lednu 1910, buďtež dosavadní zaopatřovací požitky, nejvýše však ve výši nejvyššího platového stupně VI. hodnostní třídy prozatím vypláceny až do doby, kdy bude o jejich žádosti za uznání československé státní příslušnosti definitivně rozhodnuto, anebo až proběhne bezvýsledně lhůta k podání této žádosti stanovená; definitivní přiznání zaopatřovacích požitků podmíněno jest příznivým vyřízením žádosti za uznání československé státní příslušnosti (§ 11),

b) není-li tu vylučujících důvodů uvedených v § 4 zákona.

(⁴) Zaopatřovací požitky, jež československá vojenská správa vyplácí osobám daným do výslužby před 28. říjnem 1918, buďtež neprodleně přezkoumány, podle ustanovení tohoto nařízení nově vyměřeny, a byly-li vyšší než požitky nejvyššího platového stupně VI. hodnostní třídy aneb byly-li vyměřeny podle předpisů jiných než těch, jež platily dne 28. října 1918, příslušně zredukovány. Při tom budiž rovněž přezkoumáno, zda-li požívatel zaopatřovacích požitků vyhovuje nahoře uvedeným požadavkům o domovské a státní příslušnosti. Zreduované zaopatřovací požitky buďtež vypláceny osobám, jež jinak všem podmínkám vyhovují, počínaje dnem 1. června 1920. Ostatním osobám budiž výplata zaopatřovacích požitků na účet Československé republiky zastavena.

(⁵) O vojenských gážistech ve výslužbě, kteří v československém vojsku činnou službu konali, platí ustanovení poslední věty § 15.

(⁶) Zvláštním výnosem bude stanoveno, zda a pokud přísluší zaopatřovací požitky pozůsta-

lým po vojenských gážistech, kteří byli ve státní službě aneb ve službě této na roveň postavené (§§ 6 a 17 zákona ze dne 27. dubna 1887, č. 41 ř. z., po případě uher. zák. čl. XX. z r. 1887), jsou-li tyto pozůstalí státními občany podle § 1, bod 3., ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 236 Sb. z. a n., a byly-li jim zaopatřovací požitky již bývalým státem přiznány.

C. Zaopatřovací požitky pozůstalých po vojenských gážistech.

§ 17.

(¹) Pozůstalým, jimž byly přiznány vojenské zaopatřovací požitky před 28. říjnem 1918, buďtež tyto požitky poskytovány československou vojenskou správou podle zásad uvedených v § 15, odst. (²), (³) a (⁴).

(²) Tytéž zásady platí obdobně pro poskytování zaopatřovacích požitků pozůstalým po vojenských gážistech z povolání, kteří nebyli do činné služby v československém vojsku převzati.

D. Zaopatření (odbytné) gážistů propuštěných z činné služby.

§ 18.

(¹) Vojenští gážisté bývalé rakouské, uherské neb rakousko-uherské branné moci, kteří byli již převzati do svazku československé armády jakožto gážisté z povolání, mohou býti ze služebních důvodů z činné služby propuštěni do jednoho roku ode dne návratu ruských legií. Den návratu ruských legií bude stanoven zvláštním nařízením.

(²) Vojenští gážisté propuštěni podle předcházejícího odstavce z činné služby, mají nárok na odbytné, resp. zaopatřovací požitky podle zákonů platných v době propuštění, jsou však povinni prokázat okolnosti uvedené v § 11 tohoto nařízení.

(³) Pokud jde o skutečnou činnou službu, budiž pro stanovení výše odbytného nebo zaopatřovacích požitků započtena nejen služba ztrávená v rakouské, uherské neb rakousko-uherské armádě, nýbrž i činná služba v československém vojskě. Podle délky této činné služby budiž vyměřeno odbytné neb zaopatřovací požitky podle zásad uvedených v § 2 zákona a odst. (²) tohoto paragrafu.

(⁴) Odbytné, resp. zaopatřovací požitky buďtež vyměřeny na základě čisté gáže příslušející dotčenému vojenskému gážistovi v době propuštění z činné služby.

(⁵) Zaopatřovací požitky vypláceny buďtež osobám propuštěným podle § 3 zákona podle jejich gáže, jakou měli v den propuštění, po případě podle pensijní základny, bez omezení na určitou hodnostní třídu.

§ 19.

Zásady stanovené v předchozím paragrafu platí obdobně pro poskytnutí zaopatřovacích požitků pozůstalým po osobách uvedených v § 18.

E. O případech uvedených v § 4, resp. § 6 zákona.

§ 20.

(¹) Nárok na poskytnutí odbytného nebo zaopatřovacích požitků nepřísluší osobám, které byly trestním řízením provedeným podle ustanovení mírových smluv uznány vinnými činy, které se přičítají zákonům a zvyklostem válečným.

(²) Vykytnou-li se tyto případy, budiž osobám těmto prvním dnem následujícího měsíce výplata zaopatřovacích požitků, resp. odbytného po pravoplatnosti rozsudku zastavena.

(³) Zaopatřovací požitky, jež byly republikou Československou neb na její účet osobám uvedeným v § 5 zákona vyplaceny, buďtež po pravoplatnosti rozsudku československé vojenské správě vráceny.

§ 21.

(¹) Nároku na zaopatřovací požitky, resp. odbytné nemají dále osoby, jimž bude do jednoho roku po návratu ruských legií do vlasti po provedeném šetření dokázáno, že za války buď československý národ neb jeho příslušníky poškodily jednáním, svědčícím o jejich zášti proti československému národu, nebo že se snažily pronásledováním československého národa nebo jeho příslušníků nabýti zvláštních výhod a prospěchů.

(²) Zda jsou tu okolnosti uvedené v předchozím odstavci, přísluší posuzovati meziministerskému poradnímu sboru podle volného uvážení. Usnesení poradního sboru buďtež předkládána ministru národní obrany jakožto návrhy k rozhodnutí.

§ 22.

(¹) Pro případy uvedené v § 21 budiž ministrem národní obrany ustanoven u osobní a stížnostní komise důstojník justiční služby jakožto stálý disciplinární zástupce.

(²) Stálý disciplinární zástupce jest strážcem zákona a jest povinen zejména dbáti, aby osobám, které se provinily podle § 4 zákona, nebyly přiznány zaopatřovací požitky (odbytné), po případě aby jim byla jejich další výplata zastavena.

(³) Stálý disciplinární zástupce nesmí býti ani členem osobní a stížnostní komise neb revisní komise, ani členem neb náhradníkem meziministerského poradního sboru.

§ 23.

(¹) Vyskytne-li se neanonymní oznámení neb stížnost, z níž jde na jevo podezření z jednání uvedeného v § 4 zákona, jest stálý disciplinární

zástupce povinen požádati osobní a stížnostní komisi za prozatímní šetření, aby bylo zjištěno, je-li obvinění odůvodněno. Osobní a stížnostní komise jest povinna provést šetření a po jeho skončení zaslati spisy stálému disciplinárnímu zástupci. Prokáže-li se prozatímním šetřením, že podezření, respektive obvinění jest důvodné, budiž zavedeno na žádost disciplinárního zástupce řádné řízení.

(²) Stálý disciplinární zástupce jest kromě toho povinen prozkoumati dosud vyřízené přihlášky bývalých vojenských gázistů z povolání a ve výslužbě, kteří nebyli do československé armády v hodnosti gázistů převzati a požívají zaopatřovacích požitků (tak zvaní vojenští pensisté); má-li po prozkoumání spisů podezření z jednání uvedeného v § 4 zákona, jest povinen požádati osobní a stížnostní komisi za zavedení řádného řízení. Zvláštní pozornost jest povinen věnovati stálý disciplinární zástupce žádostem za poskytnutí zaopatřovacích požitků bývalých vojenských gázistů ve výslužbě, kteří přihlášky o přijetí do československého vojska nepodali [§ 16, odst. (²)].

(³) Týká-li se obvinění uvedené v odstavci (¹) vojenského gázisty, jenž koná v československém vojstě činnou službu, může býti na návrh osobní a stížnostní komise podle závažnosti obvinění ministerstvem národní obrany nařízeno, aby obviněný byl prozatím až do rozhodnutí zbaven služby.

(⁴) Osobní a stížnostní komise jest povinna členy, respektive přidělenými důstojníky práv znalými zevrubně zjišťiti podstatu obvinění, z moci úřední vypátrati veškeré okolnosti, opatřiti všechny průkazy a důkazní prostředky potřebné k úplnému vyjasnění věci a poskytnouti obviněnému písemným neb ústním sdělením podstaty obvinění příležitosti, aby se o všech bodech obvinění vyjádřil. Důkazy obviněným nabídnuté buďtež provedeny, pokud by nebylo patrné, že návrhy obviněného mají jen za účel prodloužit řízení. Obviněnému budiž též poskytnuta možnost, aby se vyslovil o provedených důkazech. V tomto stavu řízení nemá obviněný práva nahlížeti do spisů neb si z nich činiti výpisky. Osobní a stížnostní komise může však podle volného uvážení obsah spisu obviněnému buď úplně neb z části sdělit.

(⁵) O výsledku osob ku provedení důkazů obeslaných a obviněného budiž sepsán protokol, který budiž přečten a vyslýchaným podepsán. Obviněný má právo přibrati si k svému výsledku svědka úkonu.

§ 24.

Pokládá-li osobní a stížnostní komise šetření za skončeno, zašle spisy stálému disciplinárnímu

zástupci, který buď vrátí spisy k doplnění neb, je-li podezření bezdůvodným, navrhne ministru národní obrany zastavení řízení, nebo předloží spisy meziministerskému poradnímu sboru s odůvodněným návrhem na uznání viny. Opis tohoto návrhu budiž doručen obviněnému.

§ 25.

(1) O návrhu stálého disciplinárního zástupce jedná meziministerský poradní sbor po přednesu referenta a usnese se na eventuelním doplnění řízení. Jinak nařídí ústní jednání, k němuž oboje obviněného a jiné osoby ku provedení důkazů. Jednání toto jest neveřejné; obviněnému však přísluší právo přibrati k němu tři důvěrníky.

(2) Stálý disciplinární zástupce zastupuje při ústním jednání svůj návrh.

(3) Obviněný má právo použití právního zástupce z osob zapsaných do seznamu obhájců neb některého gážisty československé branné moci. Na žádost obviněného může mu ministerstvo národní obrany přidělití úředního obhájce. Po doručení návrhu stálého disciplinárního zástupce má obviněný a jeho obhájce právo neomezeně nahližeti do spisů.

(4) Po skončení řízení učiní sbor v neveřejném sezení usnesení, jež podá jako návrh ministerstvu národní obrany. O tomto návrhu rozhoduje ministr národní obrany.

(5) Rozhodnutí budiž dodáno obviněnému písemně i s důvody. V rozhodnutí odsuzujícím jest uvést, že obviněný dopustil se konkrétního jednání uvedeného v § 4 zákona a že tudíž mu nepřislouží nárok na zaopatřovací požitky (odbytné). Rozhodnutí nabývá ihned účinnosti.

(6) Byl-li již dotčený vojenský gážista do vojenských služeb Československé republiky převzat, budiž neprodleně propuštěn bez jakýchkoli nároků na zaopatření.

§ 26.

(1) Meziministerský poradní sbor jest povinen též na návrh obviněného, podaný před doručením řízení, neb stálého disciplinárního zástupce provést, respektive dáti provést šetření, zda obviněný nesmýl svojí viny neobyčejnými zásluhami prokazanými v boji Československé republiky. Za neobyčejné zásluhy nelze považovati prosté konání povinností.

(2) Budou-li tyto zásluhy zjištěny, budiž poradním sborem při předkládání usnesení ministru národní obrany ku rozhodnutí navrženo, aby obviněnému byly výjimkou poskytnuty zaopatřovací požitky neb odbytné.

§ 27.

(1) Odbytné neb zaopatřovací požitky jest obviněnému neprodleně zastaviti, zní-li rozhodnutí na uznání viny a není-li zde výjimek § 26 tohoto nařízení. Požitky (odbytné), které byly republikou Československou neb na její účet již vyplaceny osobám uvedeným v § 5 zákona a uznaným vinými podle § 25, musí býti vráceny.

(2) Opis rozhodnutí budiž zaslán vojenskému velitelství, úřadu nebo ústavu, který obviněnému požitky dosud vyplácel.

(3) Řízení uvedené v §§ 21—26 musí býti provedeno nejpozději do jednoho roku po návratu československých ruských legií, kterýžto den bude stanoven zvláštním nařízením.

(4) Útraty řízení nese stát. Obviněný gážista nese jen náklady vzniklé přibráním právního zástupce ze seznamu obhájců.

F. O mimořádném, poměry neodůvodněném postupu za války. (Přezkoušení gáží.)

§ 28.

(1) Veškeré gáže, rozhodně pro vyměření odbytného nebo zaopatřovacích požitků podle zákona ze dne 19. března 1920, čís. 194 Sb. z. a n., buďtež příslušným oddělením ministerstva národní obrany co do oprávněnosti přezkoumány. Vyskytnou-li se při tom případy mimořádného, poměry neodůvodněného postupu, jest příslušné oddělení ministerstva národní obrany povinno po podrobném vyšetření věci předložit spisy meziministerskému poradnímu sboru s odůvodněným návrhem, aby gáže, resp. zaopatřovací požitky byly sníženy a do jaké míry.

(2) O tomto návrhu jedná poradní sbor podle svého jednacího řádu. Jemu náleží též posouditi mimořádný, poměry neodůvodněný postup podle volného uvážení.

(3) Poradní sbor přezkoumá jednání a učiní příslušný návrh, o němž rozhodne ministr národní obrany s konečnou platností. Rozhodnutí budiž dodáno dotčené osobě i s důvody.

(4) Přezkoušení gáží podle předchozích odstavců a příslušné jejich snížení musí býti provedeno nejdéle do jednoho roku po návratu československých ruských legií [§ 27, odst. (3)].

Ustanovení závěrečná.

§ 29.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 30.

Provéstí nařízení toto přísluší ministru národní obrany v dohodě s ministrem vnitra a financí.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Engliš v. r.
Habrman v. r.	Staněk v. r.
Dr. Meissner v. r.	Sonnát v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Johanis v. r.
Dr. Markovič v. r.	

Čís. 515.

Vyhláška

ministerstva obchodu v dohodě s ministerstvem financí ze dne 27. srpna 1920,

kterou se upravují úroková sazba a příplatky úrokové v úvěrové akci pro živnostníky válkou poškozené v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Na základě čl. V., § 4, posl. odst., zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., a § 22 org. řádu pro úvěr živnostníkům válkou poškozeným (nařízení ze dne 27. června 1919, č. 358 a 359 Sb. z. a n., a ze dne 21. července 1919, č. 437 Sb. z. a n.) ustanovuje ministerstvo obchodu v dohodě s ministerstvem financí s platností od 1. července 1920 až na další takto:

I. Úroková sazba z úvěrů poskytnutých v úvěrové akci pro živnostníky válkou poškozené ve smyslu cit. zákona zvyšuje se na 5%.

II. Dále se stanoví v příčině úvěrů poskytnutých živnostníkům:

1. V Čechách:

a) pro ústavy úvěry přímo poskytující dosavadní úrokový příplatek 1% (činí tudíž celkové zúročení 6%);

b) dosavadní eskontní sazba nejvýše 5% Zemského úvěrního fondu živnostenského se nemění. Eskontní sazba zemských svazů úvěrních družstev živnostenských stanoví se dohodou svazu s peněžním ústavem, nesmí však převyšovati 5½%;

c) Zemskému úvěrnímu fondu živnostenskému zajišťuje se pro případ, že by byl nucen opatřiti si pro eskont směnek z těchto úvěrů peněžní prostředky bankovním neb jiným úvěrem, za nějž by sám platil úrok 5% nebo vyšší, ¼% příplatek (na reži) počítaný z obnosu tohoto úvěru. Mimo to se fondu zajišťuje náhrada rozdílů úrokového pro případ, že by fond platil z vlastního úvěru úrok vyšší než 5%. Zamýšlel-li by fond uzavřiti výpůjčku dražší, než činí diskontní sazba bankovního úřadu ministerstva financí, projedná věc předem s ministerstvem obchodu a financí.

2. Na Moravě a ve Slezsku:

a) pro ústavy úvěry přímo poskytující úrokový příplatek 2% (činí tudíž celkové zúročení 7%);

b) eskontní sazba ústředních svazů družstev živnostenských stanoví se dohodou svazu s peněžním ústavem, nesmí však převyšovati 6½%.

Sonnát v. r.

Dr. Engliš v. r.